

وطن امروز

هر روزتان نوروز

انتقال مفاهیم در بستر سرگرمی یک ایده همیشه موفق است

صفحه ۸

تیتراژ امروز

«وطن امروز» گزارش می‌دهد اهداف ترامپ از دور جدید جنگ تعرفه‌ها چیست؟

تیغ تعرفه

رابطه مستقیم بحران‌های اقتصادی با اعمال تعرفه‌ها

صفحه ۷

رئیس پلیس راهور فراجا در گفت‌وگو با «وطن امروز» خبر داد

کاهش ۱۲ درصدی تلفات جاده‌ای

صفحه ۴

ستون جدید «وطن امروز» از امروز راه‌اندازی شد

به عبارت دیگران

برشی از بخش‌های ناب و جذاب کتاب‌ها نوشته‌ها و گفته‌ها را در این ستون بخوانید

صفحه ۸

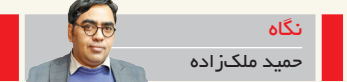
«وطن امروز» گزارش می‌دهد چرا «سرمایه‌گذاری برای تولید»؟

رونق بازار با مردمی‌سازی

صفحه ۳

سرمایه‌گذاری مردم به عنوان سازوکار مشارکت و ایجاد تعلق سیاسی

درباره نامگذاری سالانه

نکته حمید ملکزاده

رهبر انقلاب در سخنرانی نوروزی‌شان سال ۱۴۰۴ هجری شمسی را به عنوان سال «سرمایه‌گذاری برای تولید» نامگذاری کردند. ایشان همچنین در پیوست تبیینی روشنی که در ادامه بیانات‌شان داشتند، ضرورت فعال کردن سرمایه‌های راکد شهروندان ایران از طریق تسهیل سرمایه‌گذاری در حوزه‌های مورد علاقه مردم را به عنوان سازوکاری برای پیشگیری از رقابت دولت در زمینه سرمایه‌گذاری با مردم و هم‌افزایی سرمایه‌گذاری خصوصی و دولتی مطرح کردند. من در این یادداشت ضمن بحث درباره اهمیت سنت نامگذاری سال در سخنرانی‌های نوروزی، دلالت‌های سیاسی نامگذاری امسال را مورد بررسی قرار دادم.

اهمیت سخنرانی‌های نوروزی

رهبران سیاسی در دولت‌های مختلف سیاست‌های کلی و خط‌مشی‌های عمومی خود را به شیوه‌های متفاوتی اعلام می‌کنند. در کنار همه روش‌های معمول که از طریق روندهای مربوط به سازوکارهای پیش‌بینی‌شده در فرآیندهای قانون‌گذاری یا اجرا شناسایی می‌شود، خطبات عمومی به بهانه جشن‌های ملی، نقشی اساسی در مشخص کردن خط‌مشی‌ها و معلوم کردن چشم‌اندازهای ملی توسط رهبران سیاسی دارد. این دسته از خطبات در مقایسه با سخنرانی‌های سالانه، حضور در نشست‌های خبری و یا چندجانبه و رخدادهایی عمومی دیگری مانند این، از جهت ملی و بین‌المللی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. برجستگی این رخدادها در نقشی است که به لحاظ اجتماعی و سیاسی از آنها انتظار داریم: جشن‌ها، اعیاد و رخدادهای ملی و مذهبی زمینه مشترک فرهنگی پیونددهنده روح ملت‌ها هستند. خطباتی که به مناسبت آنها ایراد می‌شود، مانند گفت‌وگوهایی دوستانه میان اعضای خانواده بزرگ ملت عمل می‌کند و از این جهت بستر مناسبی برای مرور تجربه سیاسی مشترک ملت در سال منتهی به این رخدادها و تعیین خط‌مشی‌های مشترک برای سال پیش رو به حساب می‌آید. از این جهت در جمهوری اسلامی ایران سنت ایراد سخنرانی نوروزی توسط رهبر معظم انقلاب، سال‌های زیادی است به سنتی سیاسی تبدیل شده؛ سنتی که از آن برای گفت‌وگوی مستقیم با احاد ملت استفاده می‌شود. می‌توانیم انتظار داشته باشیم مجموعه این سخنرانی‌ها را یک‌جور ایده مرکزی به عنوان خط‌مشی سالانه به یکدیگر پیوند زده است، تا جایی که می‌توان گفت قرار دادن آنها در کنار هم الگویی از سیاست‌های انتظاری در جمهوری اسلامی ایران را به وجود می‌آورد؛ سیاست‌هایی که به عنوان یک طرح کلی چند ساله عمل می‌کند.

ادامه در صفحه ۶

تأکید رهبر انقلاب بر انجام وظیفه دینی، اخلاقی و انسانی همه افراد بشر برای نابودی اسرائیل در خطبه‌های نماز عید سعید فطر

رژیم صهیونیستی باید ریشه‌کن شود

عکس: Khamenei.ir

صفحه ۲

شرحی بر خطبه‌های نماز عید فطر رهبر انقلاب

قدرت مردم

بگیرد، قطعاً ضربه متقابل محکم خواهند خورد و اگر به فکر این باشند که در داخل کشور فتنه راه بیندازند، مثل بعضی سال‌های قبل که راه انداختند، جواب‌شان را خود ملت ایران خواهند داد، همچنان که در گذشته دادند.»

این همه اهمیت دادن به مردم و نقش‌شان چه معنی می‌تواند داشته باشد؟

۱- واقعیت این است که نقش همراهی مردم و افکار عمومی در اقدامات نظام اسلامی نقشی هویتی و راهبردی است. این بحث‌ورای تعارفات و ظاهرسازی، موضوعی حقیقی و ریشه‌دار در جمهوری اسلامی است. بارها در ادبیات امامین انقلاب شنیده‌ایم که در نظام اسلامی، ملت تصمیم‌گیرنده است. یعنی مردم علاوه بر اینکه صاحب حق و تکلیف در نظام اسلامی هستند، بالاتر از همه اینها، حقیقتاً مالک و مسلط بر سرنوشت و امور خودشان هستند و این، یک امر واقعی است. جمهوری اسلامی با نیروی انقلاب مردم به وجود آمد و با همان نیرو در ۸ سال جنگ و حوادث متعدد سخت باقی ماند. عزتمندی و اقتدارش نیز جز با ورود نیروی عظیم مردمی ممکن نیست، چرا که نظام اسلامی قدرت‌ش را از مردم می‌گیرد.

۲- آیا منظور از مردم قشر خاصی از مردم است یا منظور همه مردم است؟ مقام معظم رهبری به این سوال در بیاناتی که سال ۱۴۰۲ در دیدار با ائمه جمعه داشتند پاسخ فرمودند: «امیرالمؤمنین می‌کنند که شرارت خواهند کرد، البته ما خیلی اطمینان نداریم و احتمال زیاد نمی‌دهیم که از بیرون شرارتی انجام بگیرد اما اگر شرارتی انجام

شأن اجتماعی دارند - چه توده مردم؛ به اعانت همه احتیاج است» اینگونه نیست که حضور قشر خاصی کافی باشد. کشور به حضور توده‌های مردم نیاز دارد. ۳- مردم ایران همواره هدف اصلی دشمن برای فشار سخت و نرم بوده‌اند، چرا که دشمن خوبی از مردم پایه و مردم‌نهاد بودن این جامعه آگاه است. مردم هدف فشارهای سخت اقتصادی هستند، چون آنان باید از پشتیبانی نظام خسته شوند و نظام را رها کنند. مردم مخاطب عملیات‌های روانی هستند، چون باید ناامید و منفعل شوند و نسبت به توانایی‌ها و قدرت نظام تردید کنند تا خود مطالبه‌گر تسلیم در مقابل دشمنان شوند.

اهمیت حضور مردم در راهپیمایی روز قدس آن هم در اوج مشکلات معیشتی و تهدیدات دشمن از اینجا می‌آید و برای همین رهبری آن را به عنوان ارسال کننده پیام به دشمنان و تعیین‌کننده عنوان فرمودند.

۴- مقام معظم رهبری پشتوانه رسیدن نظام به اهدافش را حضور مردم در صحنه می‌دانند؛ نه فقط صحنه‌هایی چون انتخابات و راهپیمایی که نمود واضح دارند، بلکه عرصه‌هایی چون جهش علم و فناوری و رشد اقتصادی و سرمایه‌گذاری. شعار سال ۱۴۰۴ نیز کاملاً بر این مبنا انتخاب شده که مردم پای کار کمک به اقتصاد بیمار کشور بیایند و با سرمایه‌گذاری در جهت تولید خلأها را پر کنند. ۵- هدف فتنه‌ها به خیابان کشیدن ظرفیت نارضایتی‌های مردم در جهت اهداف شورش‌طلبانه و هرج و مرج و مرطبلبانه و در نهایت ناامنی و براندازی است. مقام معظم رهبری در خطبه‌های روز عید فطر،

زنگ خطرهایی که در نوروز به صدا درآمد؛ از نزاع در ارومیه و اصفهان تا فاشیسم ضد شیعی پهلوی

ملیت‌زدایی از ایران

یادداشت روز صادق فرامرزی

۱- از آغاز تا پایان تعطیلات نوروزی امسال حداقل ۳ حادثه رخ داد که می‌توان آنها را به مثابه یک هشدار برای ملیت‌زدایی از ایران در نظر گرفت. در نخستین ساعات سال تحویل و حتی پیش از آنکه تقویم رسمی ایران وارد فروردین سال جاری شود، در برخی اماکن تاریخی شعارهای نژادی سر داده شدند. فارغ از اینکه در این شعارها مراد از «عرب» چه باشد و «آریایی» چه تعریف شود، صرف غلبه یافتن نژاد برای برتری‌طلبی اجتماعی و تقسیم انسان‌ها به نژاد برتر و پست‌تر حکایت از یک ارتجاع و سقوط اخلاقی دارد. به عبارت دیگر اگر عرب‌ستیزی را مقدمه اسلام‌ستیزی ندانیم و چشم بر این واقعیت بندیم که بین ۳ تا ۴ میلیون ایرانی عرب در کشورمان زندگی می‌کنند، باز هم باید چنین شعاری را محکوم کنیم، چرا که آغاز یک انحطاط اخلاقی و ارزشی خواهد بود. نمی‌توان چنین شعاری را به تمام افراد حاضر در این تاریخ منسوب کرد، چنانکه از سوی دیگر بسیار تلاش می‌شود ایراندوستی را به فاشیسم و قوم‌ستیزی نسبت دهند. با این حال باید پذیرفت چنین شعارهایی در سال‌های اخیر رواج یافته و در مناسبت‌های مختلف تکرار شده است.

اما پس از شعارهای نژادپرستانه در چند اجتماع، شاهد شکل‌گیری یک دوگانه کارناوالی در آذربایجان غربی بودیم. هرچند نه در اجتماع نوروزی کردها و نه در اجتماع عزاداری آذری‌ها هیچ کدام از طرفین به صورت رسمی ادعای پاسخ به دیگر قومیت را نداشتند اما این دو اجتماع در فضای عمومی به عنوان یک تقابل قومیتی برای نشان دادن وزن هر کدام از این دو قوم در این استان تعریف شد. قابل پیش‌بینی هم بود که جریان‌هایی که همواره به دنبال خلق دوگانه ملیت - دیانت در مناسبت‌های مختلف می‌گردند، از این فضا سوءاستفاده کرده و آن را نشانی از عدم همراهی این دو عنصر در فرهنگ ایرانی دانستند (چنین ادعایی با صدها شاهد مثال تاریخی از اساس بی‌اعتبار است؛ چنانکه عدم هماهنگی تاریخ شمسی و قمری بارها مناسبت‌های ملی و دینی را در دل هم قرار داده و ایرانیان هر دو مناسبت را با هم بازتعریف کرده‌اند).

واقعاً سوم اما در واپسین روزهای تعطیلات نوروزی رخ داد. این بار دیگر نه بحث از نژاد بود و نه قومیت؛ انهدام بخشی از تاسیسات انتقال آب از اصفهان به یزد باعث شد یزدی‌ها با قطعی آب شرب مواجه شوند. جنگ آب نه پدیده‌ای جدید است و نه می‌توان از کنار بحران آبی کشور براحتی عبور کرد؛ چنانکه در دهه‌های متمادی بارها این تذکر داده شده بود که عدم مدیریت صحیح آب می‌تواند به شکل‌گیری جنگ آب منجر شود. این اتفاق از سوی هر شخصی - از سر جهل فردی یا برنامه‌ریزی بیرونی - رقم خورده باشد، زنگ خطر را برای آغاز درگیری‌ها میان ۲ شهر به صدا درآورد؛ چنانکه بسیاری از چهره‌های شناخته‌شده ۲ استان در واکنش به این حادثه، استان مجاور را به دزدیدن آب (!) متهم کردند. بحران آب البته به این دو استان کوبری صنعتی (!) محدود نمی‌شود و آغاز نزاع‌هایی می‌تواند چند استان دیگر از غرب تا شرق کشور را نیز به شکل دومینو درگیر کند. کنار هم قرار دادن این ۳ واقعه و تفسیرهایی که پیرامون هر کدام شکل گرفت، هر ایرانی ایران‌دوستی را نگران خواهد کرد. ایران ملک متنازع‌همه ایرانیان است. همه ایرانیان از سود و زیان هر نقطه این کشور باید سهم ببرند. ایران در طول تاریخ نه خود را با نژاد تعریف کرده و نه موجودیتی خود را با برتری دادن یک قومیت بر قومیت دیگری تثبیت کرده است. در منطفه‌ای که بسیاری از کشورها پیش هنوز برای «ملت شدن» می‌جنگند، ایران، ملیت خود را در اعصار مختلف تاریخی حفظ کرده است. از همین رو هر قدر هم که همراهان با این ۳ واقعه در اقلیت باشند، باز هم نسبت به ضریب یافتن ادعاهای ضدملی‌شان باید هوشیار بود.

۲- «ملیت‌زدایی» از ایران، کلان‌پروژه سال‌های اخیر از سوی دشمنان خارجی بوده است؛ کلان‌پروژه‌ای که ابتدای امر به فروپاشی اجتماعی ایران کمک می‌کند و در بلندمدت خود به خود به فروپاشی سیاسی و جغرافیایی ایران منتهی می‌شود. «ملیت‌زدایی» از ایران البته با یک شکل واحد پیگیری نمی‌شود. گاه به شکل مناسبتی سرراغ ایجاد انشقاق در مناسبت‌های ایرانیان می‌رود و تلاش می‌کند از عاشورا، نوروز، یلدا، رمضان و... آشنان‌دایی کند و این مناسبت‌های اجتماع‌ساز را تبدیل به محل اختلاف کند و گاهی احساسات جمعی ایرانیان را نشانه می‌رود و تلاش می‌کند از شکل‌گیری شادی و اندوه جمعی ممانعت کند تا ایرانیان را که در طول تاریخ وارث حزن و سرور یکدیگر بوده‌اند، از تجربه لحظات مشترک محروم کند. تقبیح نمایندگان ورزشی ایران در رویدادهای بین‌المللی و تحسین وطن‌فروشان از جمله این اقدامات برای «ملیت‌زدایی» از ایران است.

ادامه در صفحه ۶

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

پیامک خوانندگان

۱۰۰۰۲۲۳۱

سلام وطن

۶۶۴۱۳۹۴۲